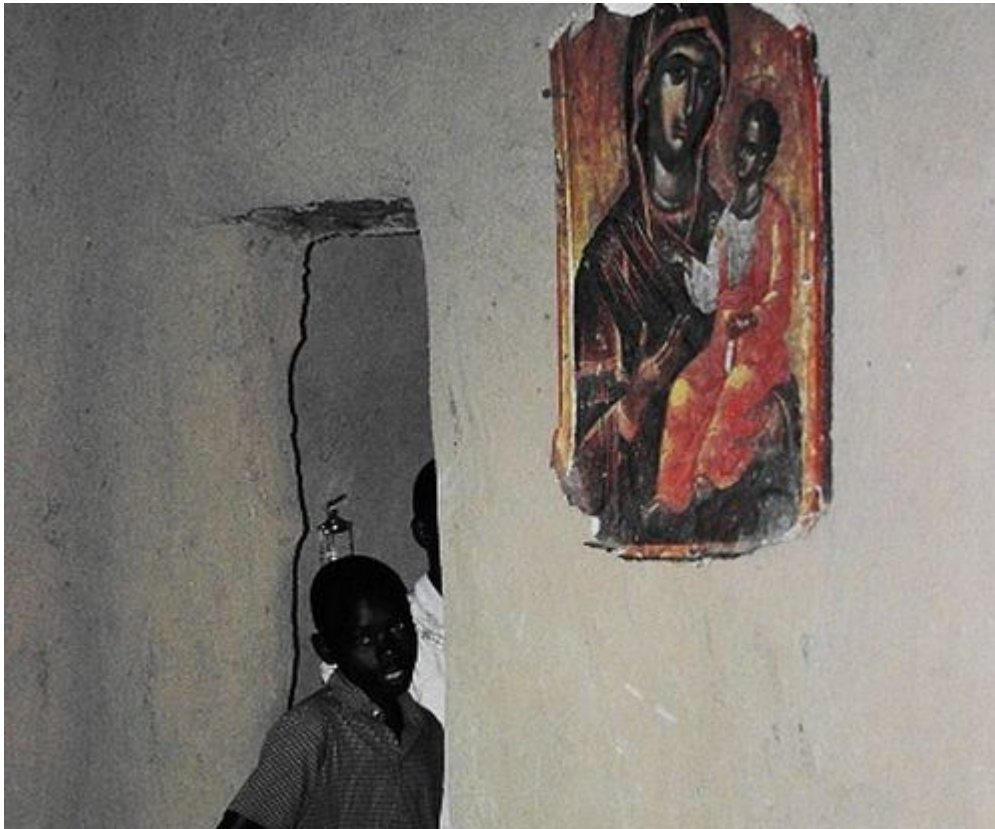

Ο «κάτα φαντασίαν» και ο πραγματικός Χριστιανός

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

π. Βενέδικτος Νεοσκητιώτης

Αυταπάτη Ορισμός: Νά πιστεύεις λάθος πράγματα για τόν εαυτό σου καί συνήθως κολακευτικά.

Παράδειγμα: “Έπρεπε νά τήν δώση σέ μένα τήν θέσι! Εργάζομαι περισσότερο από όλους, είμαι ο πιό έξυπνος καί οι ηγετικές μου ικανότητες είναι παραπάνω από προφανείς”.

Η ίδια η αυταπάτη καί η άγνοια είναι από μόνα τους τό μεγάλο μείον στή ζωή, άν όχι η καταστροφή της.

Καί στήν εκκλησία βλέπουμε ότι η ηθική αυταπάτη αιχμαλώτισε πολλούς από τούς χριστιανούς. Έτσι άλλοι ενώ κυλίνουνται στήν αμαρτία καί στήν διαφθορά θεωρούν

τούς εαυτούς των ηθικούς καί τέλειους.

Άλλοι πάλι, έχοντας κατορθώσει μερικές αρετές νομίζουν, ότι έφθασαν στην τελειότητα λέγοντας ο καθένας από αυτούς αυτό που είπε εκείνος ο νεανίσκος του Ευαγγελίου· «Ταύτα πάντα εφυλαξάμην εκ νεότητος. Τί έτι υστερώ;». Μέ τον λογισμό αυτό εξαπατούν τον εαυτό τους καί κοιμούνται μαζί μέ την αμαρτία καί μέσα στην αμαρτία.

Ο «κατά φαντασίαν» Χριστιανός:

1. Δέχεται αμέσως τίς επιδράσεις τής κοσμικής ζωής.
2. Ο προσανατολισμός του είναι κυρίως εξωστρεφής.
3. Η πνευματική του ζωή μειώνεται από τίς εξωτερικές επιδράσεις
4. Είναι πιστός στό βαθμό που εκείνος φαντάζεται.
5. Στην εκκλησιαστική του ζωή κυριαρχεί ο σεβασμός των εκκλησιαστικών τύπων. Η ουσία των τύπων τον αφήνει αδιάφορο.
6. Τό αγωνιστικό του ενδιαφέρον για τή ζωή τής πίστεως καί τού αγιασμού περιορίζεται στα όρια που προσδιορίζει η αρχή τής ανώδυνης πνευματικής ζωής, η οποία δεσπόζει σταθερά στό πνεύμα του.
7. Προσέρχεται στα μυστήρια τής Εξομολογήσεως καί τής θείας Ευχαριστίας, επειδή παραδέχεται ότι «κάνουν καλό».
8. Πιστεύει στό Θεό, όταν η ζωή του είναι χωρίς θλίψεις καί δοκιμασίες.
9. Τίς παρεκκλίσεις του από τήν ευαγγελική αλήθεια τίς δικαιολογεί μέ τό επιχείρημα τού δικαιώματος να αυτοπροσδιορίζεται.
10. Ο κατά φαντασία χριστιανός κυριαρχείται από αισθήματα ανασφάλειας.
11. Φοβάται τον θάνατο καί υπάρχει μέσα του η αγωνία για τό άγνωστο τέλος τής υπάρξεώς του.

Ο πραγματικός Χριστιανός:

1. Η πνευματική του αυτοσυνειδησία είναι ευαγγελική καί αγιοπνευματική. Τον ενδιαφέρει η ουσία των εκκλησιαστικών τύπων.
2. Βασικός πνευματικός στόχος είναι ο αδιάλειπτος διάλογός του μέ τον έσω άνθρωπο τής αμαρτίας. Επιδιώκει τήν νέκρωσι τής αμαρτίας.
3. Στοχεύει παράλληλα στην εν Χριστώ τελείωσι μέ τήν χάρι τού Θεού.
4. Πυξίδα τής ευαγγελικής του ζωής είναι η πιστή εμμονή του στό θέλημα τού Θεού.
5. Ολόκληρη την ζωή του τήν βιώνει προσευχητικά, κατά τό «αδιαλείπτως προσεύχεσθε».
6. Είναι άνθρωπος τής νήψεως καί τής εγρηγόρσεως.
7. Βαδίζει θεληματικά τήν στενή καί τεθλιμμένη οδό των θλίψεων καί ποικίλων δοκιμασιών,
8. Ζεί στό πνευματικό κλίμα τής Βασιλείας των Ουρανών.

9. Τήν γνώσι τού εαυτού του τήν εμπιστεύεται στον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Θέλει νά σκέπτεται το «δέν είμαι τίποτα, δέν γνωρίζω τίποτα καλό στον εαυτό μου».

10. Αποκρούει κάθε εσωτερικό λογισμό για κατάκτησι κάποιας αρετής ή αγιότητας.

11. Φροντίζει νά αγαπά τον πλησίον του και νά ειρηνεύη, κατά τό δυνατόν, μέ αυτόν, αλλά και νά αναγνωρίζη τον εαυτό του κατώτερο ενώπιον όλων των ανθρώπων.

12. Η μνήμη τού θανάτου είναι ο καθημερινός του άρτος, πού τον στηρίζει στον δύσκολο δρόμο τής στενής και τεθλιμμένης οδού.

Αυτά είναι τά γνωρίσματα τής αυταπάτης και μή και τού κατά φαντασίαν και αληθούς Χριστιανού.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr